

PROF. DR HAB. KAZIMIERZ KORZAN

10 sierpnia 2015 r. zmarł w Katowicach prof. dr hab. Kazimierz Korzan, emerytowany profesor Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach, nestor procesualistów cywilnych, członek czynny Wydziału Nauk Prawnych TN KUL.

Urodził się 25 lutego 1925 r. koło Lubartowa na Lubelszczyźnie. Studia prawnicze odbył w Katolickim Uniwersytecie Lubelskim, studiując jednocześnie ekonomię i filozofię. Ze względu na trudną sytuacją rodziny podczas studiów pracował jako nauczyciel w liceum w Dęblinie. Po uzyskaniu tytułu magistra prawa podjął studia doktoranckie u prof. Z. Papierkowskiego. Likwidacja Wydziału Prawa na KUL-u zmusiła go jednak do czasowego zaniechania systematycznych badań naukowych, opublikował jednak w tym czasie niemal dwadzieścia artykułów. Po odbyciu aplikacji sędziowskiej orzekał jako sędzia w sądach Apelacji Lubelskiej, osiągając stanowisko sędziego Sądu Wojewódzkiego w Lublinie. Był również delegowany do pracy w Ministerstwie Sprawiedliwości i w Sądzie Najwyższym.

Studia doktoranckie wznowił na Wydziale Prawa i Administracji UAM w Poznaniu u prof. E. Wengerka. Pracę doktorską *Kurator w postępowaniu cywilnym* obronił na tym Wydziale w 1965 r., a w 1972 r. uzyskał tam stopień naukowy doktora habilitowanego na podstawie monografii *Orzeczenia konstytucyjne w postępowaniu cywilnym*. Obie rozprawy zostały opublikowane – pierwsza w 1966, a druga w 1972 r.

W 1971 r. został kierownikiem Katedry Postępowania Cywilnego Wydziale Prawa i Administracji UŚ, przejmując obowiązki prof. W. Siedleckiego. Od tego czasu prof. Korzan i jego rodzina związali swe losy z Górnym Śląskiem. Kolejne lata to znaczące poszerzenie dotychczasowych zainteresowań naukowych, czego rezultatem były liczne opracowania oraz budowa śląskiej szkoły procesu cywilnego. W 1979 r. został mianowany profesorem nadzwyczajnym, a w 1987 r. otrzymał tytuł profesora zwyczajnego tytularnego.

Jest autorem około 300 publikacji, w tym kilkunastu przełomowych monografii, spośród których trzeba wymienić opracowanie problematyki orzeczeń w tomie drugim *Systemu Prawa Procesowego Cywilnego* (1987), *Orzeczenia zastępujące oświadczenia woli w sądowym postępowaniu cywilnym* (1977), *Wykonywanie orzeczeń w sprawach ze stosunku pracy* (1985) oraz *Koszty postę-*

powania cywilnego a nakłady państwa na utrzymanie wymiaru sprawiedliwości (1992), oraz doskonałych dydaktycznie i naukowo podręczników, takich jak *Postępowanie zabezpieczające i egzekucyjne* (1986) oraz wielokrotnie wznawiane *Postępowanie nieprocesowe* (1983).

Aktywność Profesora nie ograniczała się do dydaktyki, która tradycyjnie obejmowała wykłady i konsekwentnie w zakresie postępowania cywilnego, postępowania nieprocesowego, egzekucyjnego i ustroju organów ochrony prawnej. Brał udział w pracach Komisji Kodyfikacyjnej w latach 1987-1990. W latach 1985-1988 r. uczestniczył w pracach Zespołu do Spraw Samorządu Pracowniczego i Podstaw Prawnych Reformy Gospodarczej jako jej członek. W okresie 1987-1989 był członkiem Komisji Prawa Gospodarczego przy Zarządzie Głównym Zrzeszenia Prawników Polskich. W latach 1976-1988 wchodził w skład Rady Państwowego Arbitrażu Gospodarczego, której głównym celem było uchwalenie wytycznych dla orzecznictwa arbitrażowego. 11 lutego 1997 r. uchwałą Prezydium Sądu Polubownego przy Związkach Banków Polskich został zaproszony do orzekania jako arbiter tego Sądu. W latach 1974-1996 brał aktywny udział w pracach Komisji Nauk Prawnych PAN Oddział w Krakowie, a od 1996 r. w Towarzystwie Naukowym Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego. W 1993 r. został Prezesem Stowarzyszenia Polskich Prawników Katolickich Oddział w Katowicach i od 1991 r. członkiem Międzynarodowego Stowarzyszenia Wspierania Kontaktów Gospodarczych Wschód-Zachód.

Działalność naukowa, dydaktyczna i społeczna została doceniona nadaniem odznaczeń, m.in. Medalu Komisji Edukacji Narodowej w 1988 r., Krzyża Kawalerskiego Odrodzenia Polski w 1978 r. i Krzyża Oficerskiego Odrodzenia Polski w 1990 r.

Na Wydziale Prawa i Administracji UŚ Profesor był postacią legendarną, wielu byłych studentów do dzisiaj wspomina jego anegdoty, charakterystyczne wtrącenia, poczucie humoru. Dla jego uczniów, jak przyznają, spotkanie z Profesorem było szansą na poznanie osoby przenikniętej pasją naukową, stawiającą odważne tezy badawcze, ceniącą rzetelność polemiki.

Zmarł 10 sierpnia 2015 r. Msza Święta pogrzebowa została odprawiona w kościele pw. św. Michała Archaniola w Katowicach-Brynowie 13 sierpnia 2015 r. Profesor spoczął na cmentarzu przy ul. Sienkiewicza w Katowicach.

*Na podstawie tekstu dr. hab. Krystiana Markiewicza
i dr. hab. prof. UŚ Andrzeja Torbusa*
opracował Stanisław Sarek*

* <http://www.wpia.us.edu.pl/aktualnosci/ogloszenia/ogolne/1462-pro-memoria-wspomnienie-o-s-p-prof-kazimierzu-korzanie>